

ΟΡΘΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μὲ Θεὸς Κύριος)

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται στὸν ἦχο τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Μηναίου.

• Ἐὰν ψάλλεται ἓνα μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις, μετὰ τοῦ Δόξα..., εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον «ἀναστάσιμον» Θεοτοκίον.

• Ἐὰν τὸ μηναιῖο ἔχει δύο ἀπολυτίκια, ψάλλονται, τὸ μὲν πρῶτο στὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ δὲ δεύτερο μετὰ τοῦ Δόξα... καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν..., ὡς ἀνωτέρω.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Ο φαι δρυ υ νας τους α γι ους σου υ περ
χρυ στον και δο ζα σας τους ο σι ους σου ως α
γα θος υπ αυ των δυ σω που με νος Χρι
στε ο Θε ος την ζω ην η μων κυ βερ νη
σον ως φι λαν θρω πος και την ευ χην κα

τευ θυ νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν
 α γι οις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχος Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτοϋ.

Α θλο φο ροι Κυ ρι ι ου μα κα ρι
 α η γη η πι αν θει σα τοις αι μα
 σιν υ μων και α γι αι αι σκη ναι αι
 δε ζα με ναι τα σω μα τα υ μων εν στα δι
 ω γαρ τον ε χθρον ε θρι αμ βευ σα τε και
 Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ζα τε
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα
 τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα
 α ας η μων

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν
 δο ζα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α
 τη α γνει α ε σφρα γι σμε ε νη και παρ

Θε νι α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε
 γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ
 χα α ας η μων

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Μαρτυρικὸν

ε τον πε ρι βα αλ λον τα τον ου ρα
 νον εν νε φελαις ε χον τες οι α γι οι πε
 ρι βο λην εν τω κο ο ο ο σμω τας βα
 σα νους των α νομων υ πε ε μει ναν
 και την πλα νην των ει δω λων κα τη ηρ γη σαν
 αυ των ταις ι κε σι ι αις ε λευ θε ρω σον
 του α ο ρα του εχ θρου Σω τηρ και σω ω ω

σον η μας

Δ

Νεκρώσιμον

Στίχος: Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ο νε κρω ων και των ζων των ως Θε ος

εξ ου σι αν α παν των ε σχη κως Ζω ο

δο ο ο ο τα προ σχες ταις δε η σε σι των

δου ου λων σου δει ζον σου τα σπλαγ χνα τα φι

λα αν θρω πα και δι δου την α φε σιν

ψυ χαις ας με τε στη σας επ ελ πι δι

τη εις σε ο δι ευ σπλαγ χνι αν υ περ α

α α γα θος

Δ

Στίχος: Αἱ ψυχαιὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των

δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον

συγ χωρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη
 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με
 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα
 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι
 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ υ νο μεν

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος β΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμός

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχῇ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διωγμούς χαλεπούς, καὶ αἰκισμούς σφοδρούς καρτερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θεϊκῶ ἐδιώξατε.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ἱεράρχαι φέγγει νοητῶ, ἀπαστράπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὠδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε αἰεί.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Λαμπροτάτου φωτός, καὶ αἰωνίου δεῖζον κοινωνούς, εὐφροσύνης ὡς Θεός, οὓς περ μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πιστούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ ἀσκήσει στερρῶς, ἠγωνισμέναι καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυῆτορ, σὲ περιεστῶσαι, εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος β'

ᾠδὴ α' - Τῶ τὴν ἄβατον

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῶ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας αἰδιότητα, ἣν παράσχου ἀγαθέ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου, πρεσβείαις ἄφεσιν, πταισμάτων χαριζόμενος.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ τὸ πλούσιον, αἰὲν πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς φιλάνθρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δούλοις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἰσχυρότατος, κατὰ θανάτου γέγονας· ὅθεν αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος, καὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, τὴν μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στερεώσασα, τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γαστρός, καὶ καταργήσαντος, τοῦ ἄδου Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν βασίλειον.

Ἀκολουθεῖ ἡ α' ὡδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος β'

Ὠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμὸς

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τροπάρια

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρωθέντες τῷ πυρί, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄθλοφόροι, τῶν βασανῶν τὴν πυράν, δροσισμῶ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοί, Ὁσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερώτατος χορός, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς, ἐναθλήσασα στερρῶς, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρωθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν, ἧς τυχεῖν τοὺς πρὸς σέ, καταζήωσον Χριστέ, μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος β΄

ᾠδὴ γ΄ - Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ταῖς τῆς σῆς ωραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σου· σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι

δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως, ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώρα Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀζήωσον ἀύλιζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῶ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαίρων Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν ζωοδότην, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάναγνε, σὲ τὴν Πανύμνητον.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,

μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς Ϛ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικὸν**ᾠχος πλ.δ' αὐτόμελον**

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν..» καὶ ὁ Εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ᾠχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἐστὶν» εἰς τὸν αὐτὸν ᾠχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου
 Αὐτόμελον ἦχος γ΄

‘Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

‘Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτὸς

‘Ο ἐν Ἀγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ΄

‘Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

‘Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β΄

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

‘Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴνχεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξἁγίου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ΄

‘Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

‘Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμὸς ρμη΄ (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ

ποιούντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ

ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικὰ, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

Στιχηρά Μαρτυρικά

Ἦχος Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Τον Σταυρον του Χριστου λαβοντες οι
 αγιοι μαρτυρες ο πλονα καταγωνι
 στον πασαν του διαβολου την ισχυν
 κατηργησαν και λαβοντες στε εφοσουρα
 νιον τειχος ημιν γεγονασιν υπερ
 ημων αιπρεεσβευοντες

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

Των αγιων σου τα πληθη δυσωπουσι
 σε Χριστε ελεησον ημας ως φιλαν
 θρωπος

στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Π α σα πο λης και χω ρα τι μα υ μων τα
 λει ψα να^σ ω α θλο φο ροι μαρ τυ ρες υ
 μεις γαρ νο μι μως α θλη σαν τες στε φα νον ου
 ρα νι ο ον ε λα βε τε και δι α του το
 ι ε ρε ων ε στε το καυ χη μα^σ βα σι λε
 ων το νι κος εκ κλη σι ω ων η ε ευ πρε πει
 α

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ο ι οι οι μοι οι ον α γω να ε χει η
 ψυ χη χω ρι ζο με νη εκ του σω μα τος
 οι μοι πο σα δα κρυ υ ει το τε και ουχ υ
 παρ χει ο ε λε ων αυ την προς τους αγ γε

λους τα ο ομ μα τα ρε που σα α πρα κτα
 κα θι κε τευ ει προς τους αν θρω πους τας
 χει ει ρας εκ τει νου σα ουκ ε ε χει τον βο η
 θουν τα δι ο α γα πη τοι μου α δελ φοι
 εν νο η σαν τες η μων το βρα χυ της ζω ης τους
 με τα στα σι την α να παυ σιν πα ρα Χρι στου
 ου αι τη σω με θα και ταις ψυ χαις η μων το
 με γα ε λε ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

τὸ τοῦ Μηναίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχει, τὸ κάτωθι:

Ἦχος Πα

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

ο λη ην την ζω ην μου εν κα κοις κα τα
 δα πα νη σας ο τα α λας νυν κα τε λει φθην

Α γνη πα σης ο λος ε ρη μο ος α γα θη ης
 π ρα α ζε ε ως π ροσ ε γ γι ζον τα β λε πων
 δε τον θ α να τον οι οι μοι τ ρε μω το κ ρι τη
 ρι ον του σου Υι ου ου και Θε ου ου πε ε ρ ε
 ζε λου με Πα ρ θε ε νε και προ της α να γ
 κης ε κει νης Δε σποι να ε πι στρε ψον και σω
 σον με ε ε

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου·

Θεοτοκίον Ἦχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἦχος β΄

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἦχος γ΄

Προφῆται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἦχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἧ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β΄

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἦχος Βαρύς

Χαίρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαίρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ'

Παρθέने ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ γίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ϝ̣ νη

Α̣ μην̣ ν̣ ϝ̣

- 1. **Κ** — — — + — — — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε λε ε η σον ν̣ ϝ̣
- 2. **Κ** ϝ̣ ϝ̣ — + — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον β̣ λ̣
- 3. **Κ** ϝ̣ ϝ̣ — + — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
- 4. **Κ** ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ + ϝ̣ — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον Δ̣ ϝ̣
- 5. **Κ** ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ + ϝ̣ — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον β̣ λ̣
- 6. **Κ** ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ + ϝ̣ — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν̣ ϝ̣
- 7. **Κ** — — — + — — — — — ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣ ϝ̣
υ ρι ε ε ε λε η σον Δ̣ ϝ̣

8. **Κ**   +

υ ρι ε ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ**   +

υ ρι ε ε λε η σον

Δ
τ

10. **Κ**   +

υ ρι ε ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ**   +

υ ρι ε ε λε ε η σον

π
q

12. **Κ**   +

υ ρι ε ε λε ε η σον

ν
o

Υ   +   +

περ Α γι α Θε ο το κε

σω ω σον η μας

ν
o

Ϟ

οι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δ Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

 Δ **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

 Δ **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν ⁷ σα ρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτω ς
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Δι
Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
σοι + αλ λη λου ου ι α Δι

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι +
αλ λη λου ου ι α α α Δι

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' λ'

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεε
 σωωμεν Χριστω **Ε**ωσον ημας Υιε Θε
 ου ο εν Αγιιοις θαυματος
 ψαλλοντασσοι αλληλουουια

Ἀπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοντάκιον** «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
 Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̣δ̣ ᾠ̣ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοινωνικόν**, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.